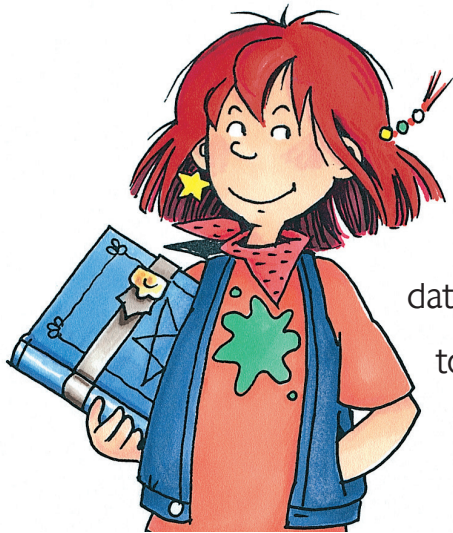

Dit is Lilly, de hoofdpersoon van dit boek. Ze is ongeveer net zo oud als jij en lijkt een heel gewoon kind. En dat is ze eigenlijk ook... maar toch niet helemaal. Lilly heeft namelijk iets óngewoons: een toverboek!

Op een morgen vond Lilly het naast haar bed. Het was eigenlijk van de verstrooide heks Surulunda Knorx, maar die wilde het (eerst maar eens op proef) aan een jongere heks doorgeven. Lilly had direct in de gaten dat er échte spreuken en geweldige tovertrucs in het boek staan. Een paar ervan heeft ze al uitgeprobeerd. Maar pas op: probeer Lilly's trucs liever niet na te doen.

Want als je één woord fout leest, verandert je haarborstel misschien wel in een heksenbezem.

Je meester wordt een boze schurk, en ijs op een stokje een zure augurk.

Lilly is supervoorzichtig met haar toverboek. Niemand heeft ze erover verteld. Ze is een echte geheime heks. Ook voor haar kleine broertje Leon houdt ze haar toverboek geheim. Dat is niet zo makkelijk, want Leon is verschrikkelijk nieuwsgierig en af en toe kan hij tamelijk vervelend zijn. Maar ach, Lilly vindt hem toch ook wel lief.

Mooi... Dan kan het verhaal nu echt beginnen!

Eerste hoofdstuk

met kaartjes voor het circus

Jippie! Het circus is in de stad.

En wat nog veel mooier is: Lilly's moeder heeft vanochtend kaartjes gekocht. Voor de speciale voorstelling op zondag. Eén kaartje voor haarzelf,

één kaartje voor Lilly en één kaartje voor Leon. Ze had echt geluk, want het waren de allerlaatste.

‘O, ik wou dat het al zondag was,’ kreunt Leon. Hij kan niet wachten tot het zover is.

Hun moeder heeft nog iets meegenomen: een mooie kleurenposter van het circus. Die hangt nu op de deur in Leons kamer. En sinds de poster daar hangt, zit Leon op de grond voor de deur te dromen. Hij vliegt met de acrobaten door brandende hoepels... Hij rijdt op de rug van een olifant... Hij zwaait in de leeuwenkooi met een zweep... Hij kan er niet genoeg van krijgen.

Helaas wordt zijn droom opeens ruw verstoord. ‘Hé, kleintje,’ klinkt het op de gang. Het is Lilly. Ze komt net uit school.

‘Hoi!’ roept Leon. ‘Hé Lilly, kom eens. Dan laat ik je wat cools zien!’

Lilly loopt de kamer van haar broertje in. ‘Huh?’

Wat zie jij eruit!’ zegt ze verrast.

‘Zie je niet wat ik ben?’ Leon zet de handdoektulband op zijn hoofd recht. Uit zijn riem trekt hij een houten lepel tevoorschijn. Dan klakt hij met zijn tong. Langzaam marcheert hij door de

kamer. De lepel houdt hij in zijn linkerhand, als een koningsstaf. Met zijn rechterhand wuift hij plechtig naar Lilly.

‘Eh... een Indiase prins misschien? Op zijn circusolifant?’ raadt Lilly.

‘Ja!’ juicht Leon. ‘En moet je me zo eens zien.’
Trots slaat hij het tafelkleed om. Het lijkt net een echte mantel. Hij gaat recht voor de poster staan.

‘Nou?’ vraagt hij vol verwachting.

‘Je ziet er echt prachtig uit,’ zegt Lilly dromerig.
‘Alleen jammer dat...’ Ze zwijgt.

‘Wat is jammer?’ wil Leon weten.

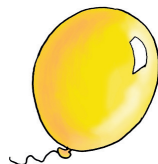

‘Nou ja, dat Mona zondag niet mee kan. Haar moeder wilde ook kaartjes kopen. Vanmiddag, voordat ze Mona uit school kwam halen.
Alleen is het niet gelukt. Alle kaartjes voor de galavoorstelling waren al uitverkocht.’

‘Ze kan toch op een andere dag gaan?’ Leon doet zijn best om zijn grote zus te troosten. ‘Mijn vriendje Tobias gaat donderdag. Voor donderdag zijn er vast nog wel kaarten.’

‘Dat kan wel zijn, maar Mona en ik willen zo graag samen! Bovendien is de galavoorstelling

alleen op zondag.'

Leon snapt het niet. 'Wie is Gala dan? En waarom stellen ze haar op zondag voor?'

Lilly schiet in de lach. 'Gala bestaat helemaal niet. En er wordt ook niemand voorgesteld. Een galavoorstelling is een bijzondere voorstelling.

De artiesten doen extra hun best omdat de burgemeester en nog allerlei andere bekende mensen komen.' Opeens krijgt Lilly een idee.

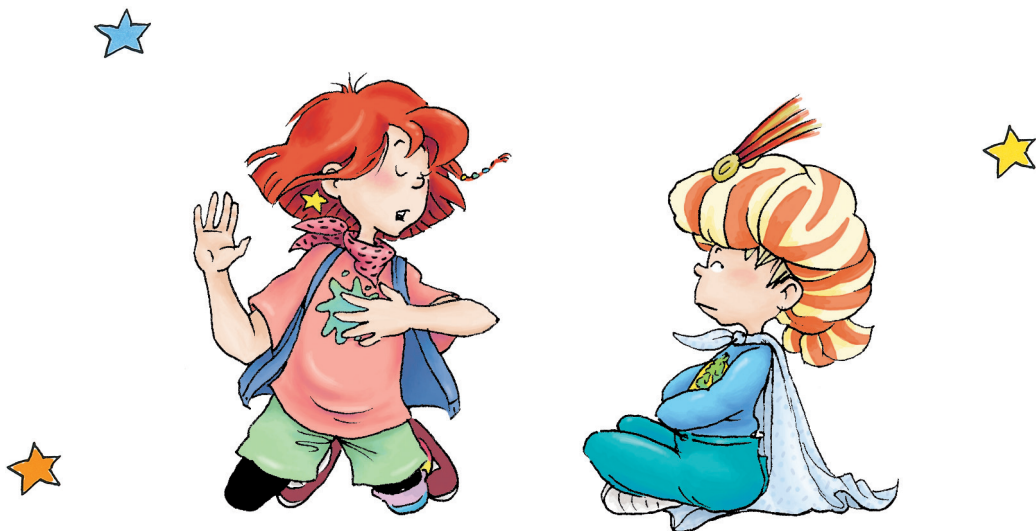

'Hé, Leon... Misschien zijn er voor donderdag inderdaad nog wel kaartjes. Kun jij niet op donderdag met Tobias gaan? Dan geef je jouw kaartje voor zondag aan Mona. Zo kun jij met je vriendje gaan en ik met mijn beste vriendin. Dat is voor iedereen veel leuker!'

Leon gaat in kleermakerszit voor de poster zitten. 'Nee, pech. Dat gaat niet,' zegt hij droog.

Niet zo gek, natuurlijk, want Lilly heeft net

enthousiast over de galavoorstelling verteld. Toch geeft Lilly het nog niet op. 'Maar dat is toch veel leuker? Ik bedoel, dan ga jij met jouw beste vriend en ik met mijn beste vriendin.'

'Ja, dat is zo, maar...' begint Leon.

Lilly laat hem niet uitpraten. 'En donderdag is morgen al! Dus dan hoef je ook niet meer zo lang te wachten.'

Leon kijkt op naar Lilly. 'Ja, maar op donderdag

is er geen galavoorstelling. Als jij per se met je vriendin wilt, kun jij ook jouw kaartje ruilen. Met Tobias, bedoel ik.'

'Nee, dat gaat niet. Op donderdag moet ik naar vioolles. En deze week kan ik echt niet overslaan. Onze uitvoering is al bijna. Anders had ik meteen geruild, eerlijk waar. Stel je voor, dan kan ik morgen al.'

Leon aarzelt. 'Ja, maar de galavoorstelling...' houdt hij vol.

Lilly maakt een wegwerpgebaar. 'Ach... Nu ik er goed over nadenk, ben ik niet eens blij dat ik daarheen moet. Je weet wel, vanwege de gevaren.'

'Gevaren?' Leon snapt er helemaal niets meer van.

Zijn zus legt het met een serieus gezicht uit. 'Galavoorstellingen zijn meestal supergevaarlijk. Laatst nog liep het mis. Juist bij de galavoorstelling

gebeurde er een ramp. Het was vreselijk. Ook voor die arme dieren...'

Leon springt op. 'Voor de dieren? Hoezo, wat gebeurde er dan?'

Lilly snuit haar neus. Intussen denkt ze koortsachtig na. Ai, nu moet ze razendsnel iets verzinnen! Na een poosje gaat ze verder: 'Nou, die voorstelling kwam op tv. De circusmensen wilden het dus extra goed doen. Het begon met de goochelaar. Hij wilde die dag een nieuwe truc laten zien. Anders toverde hij altijd konijntjes uit zijn hoed...'

'Net als op de poster!' roept Leon er dwars doorheen.

'Ja, maar zoals ik al zei: hij wilde nu een nieuwe truc doen. De goochelaar had heel lang geoefend. Eindelijk was het zover. Voor het allereerst wilde hij een kip tevoorschijn toveren. Een heel kleine,

maar levende kip. Die arme mensen... Ze hadden
beter niet naar de galavoorstelling kunnen gaan!
De goochelaar had de kip van tevoren in zijn
hoge hoed verstoppt. Tijdens het optreden wilde
dat stomme beest er alleen niet uit komen. De
goochelaar stak zijn hand in de hoed om een
beetje te helpen. De kip pikte keihard in zijn

duim. De goochelaar schreeuwde. Het publiek lachte. Toen schold de goochelaar de kip uit. De toeschouwers lachten nog harder. Ze dachten dat de goochelaar de clown uithing.'

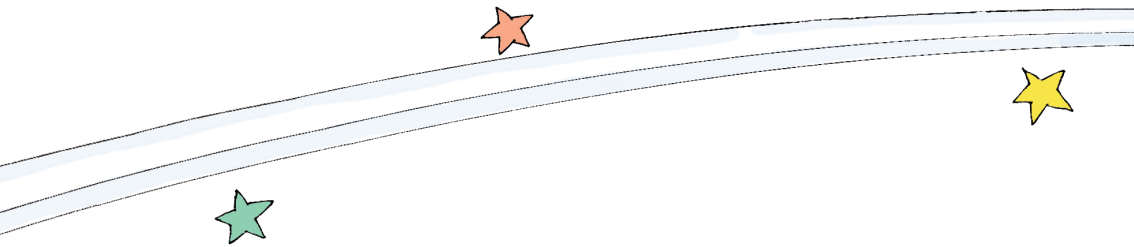
'Ja, want het was ook heel grappig!' roept Leon enthousiast.

'Nou, niet voor de goochelaar,' zegt Lilly snibbig. O jee! Haar verhaal heeft niet het effect dat ze graag wil. Snel vertelt ze verder. 'De goochelaar vond er niets aan. Boos liep hij door het gordijn de piste uit. Daar liet hij met zijn luide gemopper de dressuurpaarden schrikken. Die stonden namelijk al te wachten voor hun optreden. De paarden sloegen op hol en stormden de piste in. Daarbij liepen ze twee tv-camera's omver. Zelfs de circusdirecteur kon ze niet in bedwang houden. De paarden galoppeerden wild door de piste. Eerst vonden de toeschouwers het nog

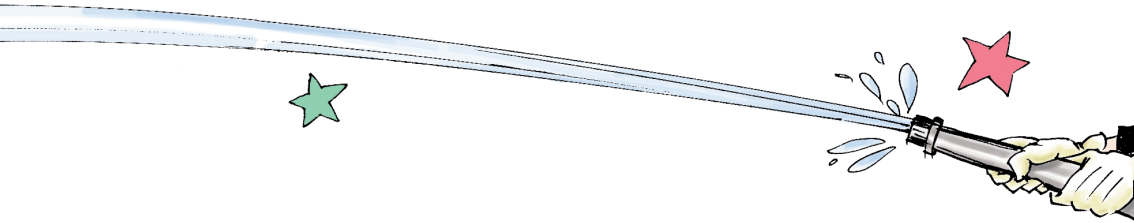
grappig. Maar toen de paarden steeds wilder werden, werden sommige mensen bang. Andere begonnen te fluiten. Net op dat moment kwam de goochelaar de piste weer in. Trots wilde hij zijn kip laten zien. Hij had hem eindelijk uit zijn hoed

weten te krijgen. Nu werden de toeschouwers pas echt woedend. Geen wonder: een goocheltruc doen buiten het zicht van het publiek... Dat lijkt verdacht veel op bedrog. Mopperend liepen de mensen de circustent uit. Daar kregen ze nog een akelige verrassing. Voor de tent stond de brandweer klaar. Met hun spuiten wilden de

brandweermannen voorkomen dat de paarden de circustent uit draafden. De toeschouwers kregen een koude douche. De hele galavoorstelling viel in het water. Tja, die mensen hadden dus pech. Maar ja, ze hadden per se naar de galavoorstelling

gewild.' Lilly kijkt naar haar broertje.

En ja hoor, hij is onder de indruk. Alleen helaas niet op de manier die Lilly wil.

'O, ik wou dat ik dat had gezien...' zegt Leon. 'Dat was vast superspannend.'

Lilly's gezicht betreft. Zo makkelijk laat Leon zich dus niet overhalen. Als ze met Mona naar de galavoorstelling wil, moet ze iets anders verzinnen.

Misschien kan een beetje tovenarij helpen? Lilly denkt na. Na een paar tellen zegt ze: 'Nu moet ik naar mijn kamer, hoor. Huiswerk maken. Laat me met rust, oké? Ik wil niet gestoord worden.' En daar verdwijnt ze al naar haar kamer.